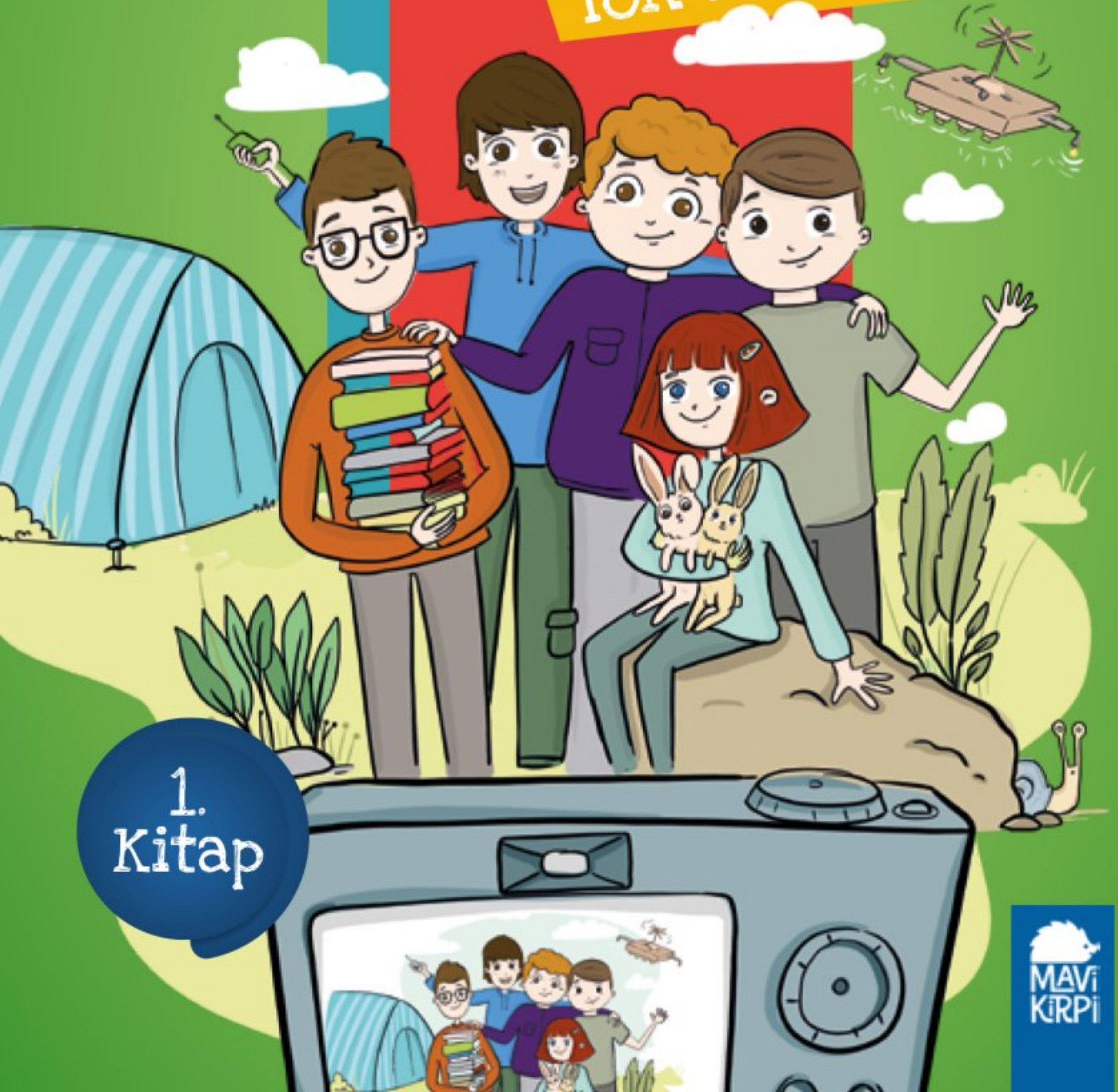


4. Sınıf Vildan Özdemir

Beşİ Bir Yerde

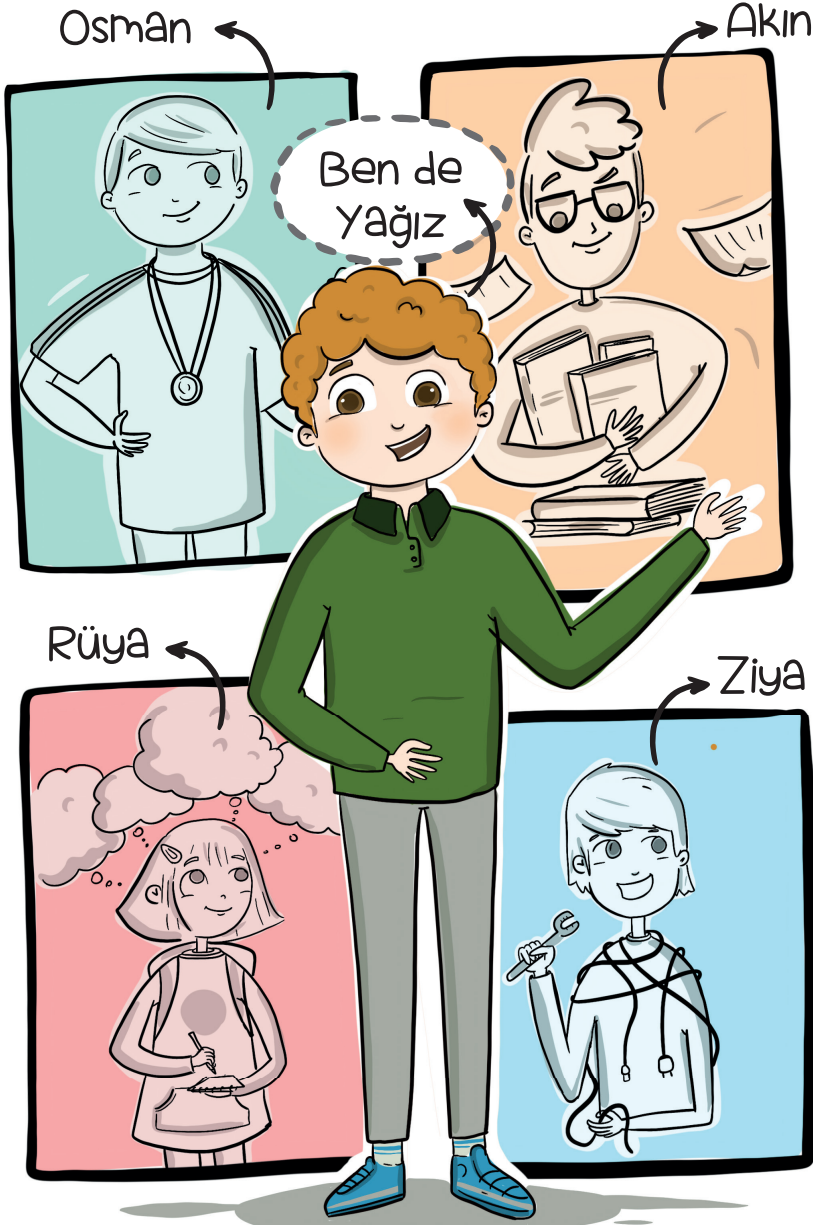
Yok Artık!



1.
Kitap

MAVİ
KİRPİ

BEŞLİYİ TANIYALIM





Akın'la oynamayacağım tek oyun hafıza oyunudur. Sebebini anlatınca siz de hak vereceksiniz bana. Birkaç kez inat edip oynadım ancak sonuç değişmiyor. Ara sıra kaybetmek önemli değil, her seferinde o kazanınca canım sıkılıyor.

Akın, benim sınıf arkadaşım. Sadece bu kadar değil. Aynı sokakta oturuyoruz. Evi, hemen karşıımızda. Bu yaşıma kadar hafızası ondan daha kuvvetli olan birisini tanımadım. Tamam, yaşım çok fazla olmayabilir ama onlarca arkadaşım oldu. Hepsi arasında, hafızayla ilgili her hususta açık ara önde. Aslında çok dikkatsiz gibi görünüyor. Hatta bazen derste uyduğunu bile düşünüyorum.

Geçen hafta okulda olanlar sadece beni de-





ğil, bütün sınıfı şaşırtmıştı. O gün derslerime çok iyi çalışmıştım. Neredeyse bütün soruları biliyordum. Fakat öğretmenimiz öyle bir soru sordu ki fikir bile yürütememiştim. Sonunda öğretmenimiz dayanamadı.

*- Bu sorunun cevabını kim söyleyecek?
Hiç kimse bilmiyor mu yani?*

Öğretmen, son soruyla Akın'ın dikkatini çekmeyi başarmıştı. Ne de olsa zor işlerin adamıydı o. Hemen ayağa kalktı.

- Ben söylerim öğretmenim.

- Haydi, o zaman seni bekliyoruz. Cevabı söyle de hepimizi aydınlat lütfen.

- Tamam öğretmenim. Soruyu söylerseniz cevabını vereyim.

Bu cümle önce herkesin şaşırmasına, daha sonra uzun uzun gülmesine sebep oldu. Neyse ki Hüseyin Öğretmen sevecen, anlayışlı ve en



önemlisi öğrencileriyle ilişkileri iyi olan bir öğretmendi. Arkadaşımızı kibarca ikaz etti.

– Akın daha sorunun ne olduğunu bilmiyorsun, nasıl çözeceksin?

– Önemli olan kimsenin çözmemesi öğretmenim. Hem benim en sevdiğim ders matematik zaten.

Akın'ın bu cümlesinden sonra kopan kahkaha tufanını tahmin bile edemezsiniz. Herkes ayağa kalkıp bir şeyler söylüyordu. Akın bu gülüşmelere bir anlam veremedi. Rüya bir yandan gülüyor, bir yandan konuşmaya çalışıyordu.

– **Öğretmenim bunu kesinlikle internette yayınlamalıyım. Bu yaşadıklarımız kesin rekor kırar.**

Akın, Rüya'ya baktı. Rüya'nın söylediklerine çok bozulmuştu. Cevap vermeden öğretmene döndü. Hüseyin Öğretmen sözlü atışmaya izin vermemek için araya girdi.

– Akın, medeni cesaretini takdir ediyorum.

Ama matematik dersi bir önceki saatteydi. Fen bilgisi dersinde matematik problemi çözmemiz anlamsız olur değil mi?

Akın bir anda şaşırıldı kaldı. Yine de ben Akın'ın hazır cevap olmasındaki ustalığı imrenerek seyrediyordum.

– Nasıl yani? Gördünüz mü öğretmenim, matematik dersini o kadar çok seviyorum ki zamanın nasıl geçtiğini bile anlamamışım.

Tabii Hüseyin Öğretmen gibi tecrübeli birisi buna sadece gülüp geçerdi. O da öyle yaptı. Öğrencisinin üzerine gitmedi.

– Akın'cığım dersimizin fen bilgisi olduğuna karar verdiğimizize göre devam edelim istersen.

– Hayır öğretmenim. Yani devam edelim tabii ama ben fen bilgisini de çok severim. Hem kimse bilemediyse kesin tam bana göre bir sorudur bu.

– Pekâlâ, seni tahtaya alalım o zaman.

Akın tahtaya yavaş ve emin adımlarla yürüdü.

